

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

39. An, & qualiter beneficium regulare conferri possit sæculari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

lars ut regulare: sufficit tamen in prima institutione hanc qualitatem expressam, quia præsumitur successoribus eodem modo conferri, ipsòque professione habitam continuare, Felin. in c. in nostra & c. de rescript. n. 4. Pirh. & Castrop. loc. cit.

4. Non tertio hoc ipsum adhuc sufficit, nisi insuper hoc fiat, seu hæc qualitas in collatione beneficii exprimat animo & intentione imprimendi beneficio regulari statum beneficii secularis. AA. iidem.

5. Non sufficit quartò decennium, ut volunt quidam putantes, ad hoc ut secularis beneficium transeat in regulare, requiri annos 40. ut verò regulare transeat in secularis, sufficere decem; ideo quòd in posteriori statu beneficium quasi reducat ad primævum statum suum juri conformem; & vel sic præscriptio hæc non tam adversetur, quàm conformetur juri, secùs ac contingit in priore; nam ut legenti textum cit. c. cum de beneficio. patet, idem est modus præscriptionis in regulari, qui est in seculari beneficio; insuper beneficium esse regulare, non est contrarium dispositioni juris, sed potius hæc ejus qualitas habetur ex jure; ut patet ex cit. C. Ac denique malè sic dicitur beneficium reduci ad primævum statum suum; quia primævus ejus status non fuit alius, quàm regularis; vel si is fuerit secularis, dum beneficium per præscriptionem, vel privilegium mutatum est in regulare, is ita extinctus est, ac si nunquam fuisset. Vide de hoc pluribus Castrop. loc. cit.

6. Denique neque hæc omnia sufficiunt ad hoc, nisi in possessore fuerit bona fides; possessor enim malæ fidei nunquam præscribit, Gonz. gl. 8. n. 35. Sanch. loc. cit. n. 26. Pirh. Castrop. loc. cit. ultra hæc non requiri titulum, nisi fortè, ubi præscriberetur contra jura Episcopalia; de quo vide Pirh. loc. cit. n. 121. Porro quæ hic dicta sunt & requisita ad mutationem beneficii regularis in secularis per præscriptionem, eadem ratione applicanda sunt mutationi secularis in regulare. Vide dicta §. præced. ad. q. 33.

Quæres 39. An & qualiter beneficium regulare seculari conferri possit?

Respondeo: posse beneficia regularia secularibus conferri, modò habitum suscipere, & lapsò probationis anno professionem emittere teneantur. Tondut. qq. benef. p. 3. c. 196. n. 2. juxta expressa verba Trid. sess. 14. c. 10. ubi: regularia beneficia in titulum regularibus professis provideri consueta, si per obitum vel resignationem, vel aliàs in titulum obtinentis vacare contigerit, religiosi tantùm istius Ordinis, vel huius, qui habitum omnino suscipere & professionem emittere teneantur. Ampliatur hoc ipsum, ut talibus dicta beneficia in eo casu conferri possint etiam ab ipsis ordinariis Collatoribus. Tondut. loc. cit. n. 3. citans Barb. in decis. Apostolicis. c. 65. nu. 1. Hanc tamen esse differentiam inter provisiones tales factas ab ordinariis Collatoribus, & illas, quæ sunt auctoritate Sedis Apostolicæ, ait Tondut. loc. cit. n. 4. ut provisio facta ab ordinario Collatore non sufficiat, nisi provisus per annum integrum permanserit in Novitiatu (pro quo citat seipsum Tondut. qq. benef. p. 1. c. 87. & 88.) in provisu verò Apostolici literis soleat apponi clausula illa: *ut is coram certis Commissariis à Papa ad id deputatis intra tempus assignatum; vel statim professionem emittere possit & debeat;* quod enim dicitur professionem emissam ante ex-

pletum annum Novitiatus esse nullam, procedit solum in professione emissà in Claustro, & coram Superiore regulari; de qua loquitur Trid. sess. 25. c. 15. & c. officii. de Elect. in fine. Dum autem ad effectum collationis beneficiorum deputantur Executores, qui ex reg. 59. Cancell. possunt recipere ad professionem provisum etiam nondum elapsò anno Novitiatus, non est expectandum aliquod tempus, sed est arbitrarium Executori, ad quem spectat præficere monasterio, ut hoc faciat secundum rei & personæ qualitatem. Tondut. n. 5. in fine citans Abb. in cit. c. officii. num. 5. Quòd si tamen in rescripto ad possessionem certum tempus constitutum est, illud observandum est. Tondut. loc. cit. n. 6. Non poterit tamen Ordinarius illa beneficia conferre sub conditione futuræ professionis, si ea administrationem habent; quia in illis requiritur professio expressa tempore collationis factæ per Ordinarium. Tondut. loc. cit. n. 7. citans Gonz. gl. 8. n. 75, qui dicat, sic declaratum à S. Congregatione Concil. Trid. item Barb. ad Trid. sess. 13. c. 10. n. 10. De cetero etsi communis regula sit: regularia beneficia regularibus, & secularia secularibus conferenda sunt. c. cum singula. de præb. in 6. Clem. 1. de elect. poterunt tamen regularia secularibus manentibus talibus, & contra secularia regularibus conferri in subsidium; nimirum deficientibus personis capacibus. Tondut. loc. cit. num. 23. citans Gonz. gl. 8. n. 43. Garc. p. 7. c. 10. n. 16.

Quæres 40. An beneficium regulare unius ordinis haberi possit à religioso alterius ordinis?

Respondeo negativè: Trid. sess. 14. c. 10. Nav. conf. 4. de regular. n. 23. Rodriq. qq. reg. to. 1. q. 34. a. 8. Sanch. l. 7. in Decal. c. 29. & alii apud Castrop. loc. cit. §. 1. n. 3. qui etiam addit citans pro hoc c. cum singula. de præb. in 6. Clem. 1. de suppl. negl. præb. beneficium regulare solum administrari per religiosos alicujus Conventus non posse aliis religiosi, etsi ejusdem Ordinis conferri; cum religiosi istius Conventus privari nequeant jure habito ad tale beneficium.

Quæres 41. An monachus coipso, quo monachus est, regulare beneficium habeat; hoc est, an monachatus sit beneficium regulare?

Respondet affirmativè Gl. in clem. Dispendiosam & c. de judiciis V. beneficiis. sentitque monachatum esse beneficium non secùs ac Sacristia, conferrique hoc ipso, quòd à Superiore in monachum quis recipitur; ac ideo habet jus petendi alimenta ex ipso Cœnobio. è contra negat Abb. in cit. Clem. monachum habere simpliciter ac propriè officium vel beneficium, sed solum votum in Capitulo, & ratione hujus quoddam spirituale & simile in multis juri, quod habet verus beneficiatus; secùs tamen sentit de Canonico regulari. Abbati adhæret Azor. loc. cit. q. 7. idem docet Lott. l. 1. q. 33. n. 24. & seq. dum ait, portionem illam, quam quilibet monachus vel regularis sumit de mensa monasterii, minùs propriè dici beneficium regulare; nisi fortè agatur de Canonicis regularibus, & quidem Cathedralis Ecclesiæ alicujus, existentis nimirum in manibus regularium ex institutione, privilegio, vel consuetudine.

Quæres